

може да искара отъ неѣ си нѣщо самостоятелно и живѣе най-страдателенъ животъ. Отъ такъвѣ душевнѣ болѣсть страдать оныя читатели, които прѣкарвать всичкый си животъ съ четене приказы. Кога пробуждаме интересъ въ душѣ-тѣ на дѣте-то камъ все що го обыкаля, и най-много кога пробуждаме интересъ да слуша занимателны разказы, трѣбва да ся вардимъ да не прѣминемъ прѣдѣла на благоразумие-то и да не ослабимъ дѣтинскѣ-тѣ душѣ, сир. да нѣ не хранимъ само съ интересны за неѣ нѣща, които не нѣ карать камъ самостоятелнѣ дѣятелность, която най-много ся показва въ *дѣйствително* внимание.

Въ *дѣйствително-шо* внимание прѣдмѣтъ-тѣ вече не владѣе на чловѣка, а чловѣкъ-тѣ владѣе на прѣдмѣта. Да рѣчемъ, че ми е мѣчно да прочитамъ ученически-ты букваркы (тетрады); нѣ азъ като знаѣ, че това е моя длѣжность, и че отъ това зависи успѣхъ-тѣ на ученици-ты, за които азъ съмъ отговоренъ, прѣглядувамъ гы съ внимание много пѣти и поправямъ и най-малкѣ-тѣ погрѣшкѣ. Въ едно и сѣще врѣмя, да рѣчемъ, че мя привлечя много една книга, коѣто съмъ подкачилъ да четѣ, или да слушаемъ единъ интересенъ за мене разговоръ, който става въ стаѣ-тѣ, дѣто ся намирамъ; нѣ азъ никакъ си не поклащамъ внимание-то отъ онова, което съмъ длѣженъ да исплѣнѣ. Колкото повече имамъ власть надъ себеси и надъ внимание-то си, толкова по-лесно достигамъ цѣль-тѣ си, сир. колкото повече има въ мене силна воля, толкова е повече и дѣйствително-то внимание. Оныя людѣ, които имѣтъ разнесены мысли-ты си, бывать и съ слабъ характеръ и съ слабѣ воля. Отъ самосебе си ся разбира, колко е важно нѣщо за чловѣка да навыкне